

Promiň

Leoš Mareš

Byl jsem tam, kde měl jsem být
A měl jsem to, co měl jsem mít
Ale neřek jsem to, co měl jsem říct
Jak jsem se moh tak strašně splíct

Včera jsem se choval jako blbec
Jako ten největší lidskej sobec
Ještě jsem dělal, že je to tvá vina
Že si ňáká divná, že si ňáká jiná

Myslel jsem, že to vycítíš
Že se třeba za nos chytíš
Že mě máš ráda víc nebo míň
A já nemusím říct ti promiň

Dvě slabiky, šest písmenek
Zní to tak všedně, jen na venek
To slovo má ale kouzelnou moc
dokáže udělat polární noc

Stačilo jen, říct ti promiň

Sekundu trvá, než dáš pěstí
Půl vteřiny feťákovy štěstí
Za setinu moucha mávne křídly
Hektolitry vody protečou vřídly

A ještě mnohem doba kratší
na to slovo promiň stačí
Tisícinu sekundy rozbíjej atom
Tak mi jenom řekni jak jsme na tom

Mám černý svědomí, rozplyne se v Savu
Tvoje silueta rozplyne se v davu
Všechno se to hromadilo, přetékal džez
Tohle už moh vyřešit jen radikální řez

Není to žádná velká věda
Všechno tohle říkal už děda
Je to slovo, co je často třeba
Neumíš říct promiň, pak ti bude běda

Stačilo jen, říct ti promiň

Všechno kolem řídí čas
Letí rychle jako ďas
A tohleto mně láme vaz
Tak vem mě, prosím, zpátky zas

Všechno kolem řídí čas
Letí rychle jako ďas
A tohleto mně láme vaz
Tak vem mě, prosím, zpátky zas

Stačilo jen, říct ti promiň